

Аутлет є торговим центром під відкритим небом, де товари продають без торгових націнок за оптовими цінам. Кількість магазинів, розташованих на одній земельній ділянці і об'єднаних єдиною схемою функціональних зв'язків і мережею вулиць, може варіюватися від декількох десятків до кількох сотень. Відмінною рисою є і те, що на товари діють цілорічні знижки від 30 до 70%. Торговельні площі належать девелоперським компаніям і здаються в оренду торговельним фірмам. Реалізація проекту в форматі аутлет-центру може бути обгрунтована наявністю адекватного попиту з боку орендарів.

Створення аутлет-центру можливо у регіонах з сильно розвинутою торгівлею і добре налагодженою системою логістики. Маржа по дисконтованого товару невелика, і його подальше транспортування та пов'язані з нею витрати операторам торгівлі мало цікаві. Однак головною умовою є значна кількість платоспроможного і потенційно зацікавленої в форматі населення. Міста України, які відповідають цій базовій умові - Київ, Харків, Одеса, Львів.

Для економіки регіону існування такого комплексу дуже корисно. Аутлет-села, що знаходяться поза традиційними для туризму місцями, однак, недалеко від них, забезпечують роботою населення, що живе поруч. Крім того, вони означають податкові надходження, що йдуть в місцевий бюджет.

Вибір території для створення аутлетів вимагає передбачає вирішення містобудівних ряду завдань, серед яких організація доступу до аутлет-центру громадським транспортом, забезпечення місць для паркування особистого транспорту, складських територій з можливістю розвантаження залізничних вагонів і автомобільного транспорту, організація внутрішнього простору і прогулянкової зони, а також інженерної інфраструктури.

Таким чином, на сьогоднішній день розвиток системи аутлет-центрів в Україні є актуальним. Цей формат торговельної нерухомості вже підкорив США, країни ЄС, Сполучене Королівство, Австралію, Японію і Китай і продовжує розвиватись.

ФОРМУВАННЯ МІСТ-СУПУТНИКІВ КИЇВСЬКОЇ АГЛОМЕРАЦІЇ

Адаменко А.В.

Науковий керівник – Жидкова Т.В., канд. техн. наук, доцент

Темою науково-дослідної роботи є «Формування Київської агломерації» які входять до її складу.

Міська агломерація – це компактне згуртування населених пунктів, головним чином міських, місцями зростаються, об'єднаних в складну багатокомпонентну динамічну систему з інтенсивними виробничими, транспортними і культурними зв'язками. Формування міських агломерацій – одна зі стадій урбанізації. Близькість населених пунктів іноді дає так званий агломераційний ефект – економічну і соціальну вигоду за рахунок зниження витрат від просторової концентрації виробництва і інших економічних об'єктів в міських агломераціях.

Вважається, що в Україні, агломерації утворилися навколо всіх міст-мільйонників і навколо багатьох інших великих міст і є частиною процесу масової урбанізації, що намітився на території сучасної України ще в рамках Російської імперії наприкінці XIX століття, коли виникла Одеська агломерація, найстаріша на території сучасної України. За радянських часів стимулом до урбанізації стала масова індустріалізація. Саме в радянський період оформилося абсолютна більшість сучасних агломерацій України, включаючи нині найбільшу – Київську, яка найменше страждає від депопуляції.

Київська агломерація – це моноцентрична міська агломерація з яскраво вираженою поясно-секторальною структурою сформувалася на перетині кількох важливих залізниць Києва та області. До її складу входить вся територія міста Києва та частина території Київської області. Ця агломерація є лідером по переважним показникам в межах України, але має досить низький рівень залученості в глобальні культурно-економічні процеси.

Київська агломерація простягається вздовж річки Дніпро. Головні чинники існування: столиця України, річка Дніпро, перетин головних транспортних шляхів, центр розвинутого сільськогосподарського району.

Населення агломерації становить до 4 млн. людей. Структура агломерації містить три зони – ядро, перший і другий пояс міст супутників. Деякі міста стільки розрослися, що сформували свої агломерації.

До них відносяться:

- 1) Броварська: Бровари, Калинівка, Велика Димерка – 110 тис. чоловік;
- 2) Ірпінська: Ірпінь, Буча, Гостомель, Ворзель – 90 тис. Чоловік;
- 3) Обухівської-Український: Обухів, Українка, Трипілля – 50 тис. чоловік;
- 4) Вишневська: Вишневе, Крюковщина, Петровське – 40 тис. чоловік;
- 5) Боярська: Боярка, Тарасівка, Нове – 40 тис. осіб.

У Київській агломерації, як і в більшості міських агломерацій світу проявляються загальні риси розвитку: швидке зростання чисельності населення, промисловий розвиток, нарощування соціальних і екологічних проблем. Все це обумовлювало необхідність досить регулярного і частого виконання проектних робіт з розвитку Києва і Київської агломерації, пошуку нових ефективних шляхів планувального регулювання розвитку Київської агломерації, а також формування її планувальної структури. Аналіз цих проектних робіт свідчить, що кожен з періодів в історії проектування Києва та Київської агломерації відрізнявся новизною підходів і методів планувального регулювання її розвитку.

ФОРМУВАННЯ ЗОНИ НОСТАЛЬГІЧНОГО ТУРИЗМУ НАПРИКЛАДІ МІСТА ХАРКОВА

Функ А.В.

Науковий керівник – Жидкова Т.В., канд. техн. наук, доцент

Формування зон ностальгічного туризму Харкова як один з аспектів розвитку міста. Цей вид туризму дає можливість багатьом туристам отримати інформацію про свої корені, а також дізнатися ряд історичних фактів про майже нікому невідомі народи, їхній побут і ремесла.

Темою наукових досліджень в межах магістерської роботи «Формування зон ностальгічного туризму» є виявлення пам'яток, які можуть зацікавити колишніх мешканців нашого міста єврейської національності, що іммігрували в наслідок різних причин, або їхніх нащадків і формування навколо них елементів туристичної інфраструктури. Головним для цієї категорії туристів має бути маршрут по синагогам міста.

На початку XVIII століття в Харкові стали проводитися ярмарки. Саме в ті часи сюди потягнулися купці-іудеї з Польщі та Туреччини, частина з яких вирішила осісти в Харкові - вони і були першими єврейськими поселенцями міста.

Початок туристичного маршруту з умовною назвою «Харків єврейський», на наш погляд, слід почати з вулиці Гражданської, де в першій третині XIX століття була заснована перша синагога. В той час вулиця мала назву Міщанська, а неофіційно називалася Єврейською. Архівні і натурні дослідження показують, що в межах кварталу існував цілий общинно-ритуальний комплекс.

Другим за значущістю об'єктом є хоральна синагога в нагорному районі, засновниками якої були брати Адольф і Леон Рубінштейни.